

บทที่ 3

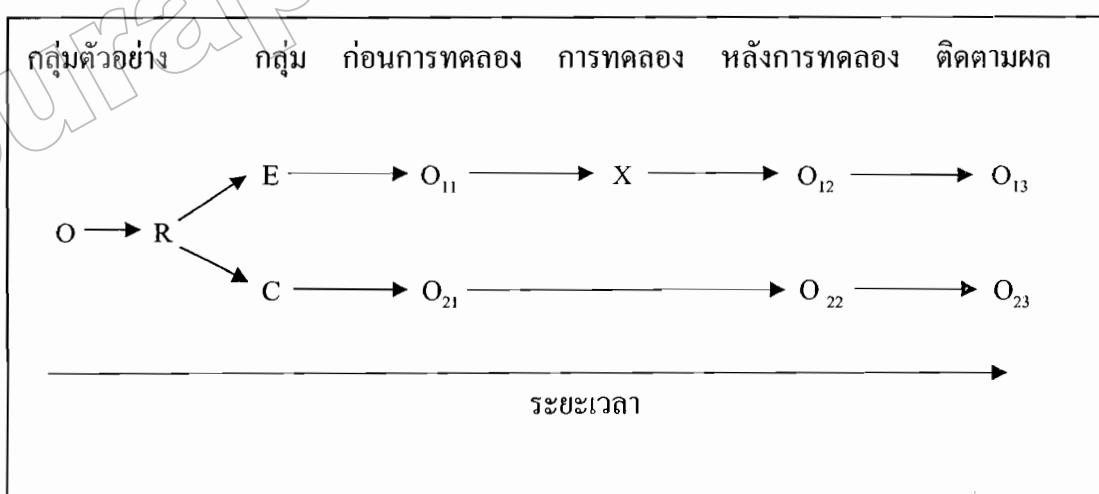
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ต่อพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานโรงไฟฟ้า และมีระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การออกแบบการวิจัย

ผู้วิจัยออกแบบเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยดำเนินการวิจัยแบบมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 16 คน มีการทดสอบระยะก่อนการทดลอง การทดสอบระยะหลังการทดลอง และการทดสอบระยะติดตามผล (Pretest-Posttest Control/Comparison Group Design)

ภาพที่ 4 แบบแผนการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

O = กลุ่มตัวอย่าง

R = การจัดหน่วยตัวอย่างเข้ากับกลุ่มแบบสุ่ม

E = กลุ่มทดลอง

C = กลุ่มควบคุม

O₁₁ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₂₁ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม

O₁₂ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₂₂ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

O₁₃ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลของกลุ่มทดลอง

O₂₃ แสดงผลการสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานระยะติดตามผลของกลุ่มควบคุม

X = การให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดินเครื่องซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการผลิตไฟฟ้าและงานสนับสนุนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตไฟฟ้า และผู้ปฏิบัติงานฝ่ายบำรุงรักษาซึ่งมีหน้าที่บำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้า มีลักษณะการทำงานที่ต้องเข้าไปควบคุมดูแลและซ่อมแซมเครื่องจักรภายในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีอันตราย เช่น ไฟฟ้า ความร้อน เสียง แสง ฝุ่น และสารเคมี เป็นต้น ทำให้มีโอกาสเกิดอุบัติเหตุในระหว่างการทำงานเนื่องจากพฤติกรรมที่ไม่มีความปลอดภัยในการทำงานหรือก่อให้เกิดสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน ของโรงไฟฟ้านีแอลชีพี ที่ปฏิบัติงานอยู่ในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 280 คน

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดินเครื่องและฝ่ายบำรุงรักษาของโรงไฟฟ้านีแอลชีพี ปี พ.ศ. 2554 ที่มีค่าคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจากการวัด

โดยแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลที่ผู้วิจัยได้พัฒนาจากแบบรับรองพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของแก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม (2548) และแบบเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานของ วีรศิริ ใจยาส (2541) โดยมีคะแนนต่ำกว่า $\bar{X} - SD$ และมีความสมัครใจและความพร้อมในการเข้าร่วมการให้การปรึกษาจำนวน 32 คน นำมาสู่ตัวอย่างอย่างง่ายเบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 16 คน และสูงตัวอย่างอย่างง่ายซ้ำอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การสร้างและต่อรองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
2. โปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์

แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรม ประเภทของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อุบัติเหตุในการทำงาน การป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำงานอย่างปลอดภัย
2. กำหนดนิยามและประเภทของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพื่อการวิจัย ในครั้งนี้ โดยนำแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล ที่ประกอบด้วยพฤติกรรม 2 ประเภท คือ พฤติกรรมภายนอกและพฤติกรรมภายใน (ลักษณา สริวัฒน์, 2544; ประสาน หอมพูล และทิพวรรณ หอมพูล, 2537; นุญธรรม กิจปรีดาธิสุทธิ์, 2540) และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (Cambridge Center for Behavioral Studies, 2010; ชัยวัฒน์ ทิพย์ล้มย, 2543; แก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม, 2548; เสกสรรค์ ทองตีบ, 2549; อาจารณ์ อินทนนท์, 2549; ปฐมภรณ์ ทศพล, 2551) มากำหนดเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ประกอบด้วย พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน 2 ประเภท คือพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอก ในการทำงานและพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน ดังต่อไปนี้

2.1 พฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงาน (External Occupational Safety Behavior) หมายถึง การกระทำหรือการแสดงออกทางสื่อสารในการทำงานอย่างปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงานที่กระทำไปโดยรู้สึกตัวหรือโดยเจตนาและผู้อื่นสามารถสังเกตได้ด้วยตาเปล่า

ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ การใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย และ ความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ

2.2 พฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน (Internal Occupational Safety Behavior) หมายถึง ความคิดและความรู้สึกเกี่ยวกับการทำงานอย่างปลอดภัยที่เกิดภายในจิตใจของผู้ปฏิบัติงานที่บุคคลอื่นไม่สามารถสังเกตเห็นหรือสังเกตได้ยาก

3. สร้างข้อคำถามพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ให้สอดคล้องกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ดังขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของแก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม (2548) ซึ่งมีข้อคำถามครอบคลุมพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงาน เป็นแบบวัดที่ใช้วัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานประจำในบริษัทผลิตภัณฑ์เคมีแห่งหนึ่ง มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .24 - .55 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .84

3.2 ปรับเปลี่ยนข้อคำถามจากแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของแก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม จำนวน 19 ข้อ และสร้างข้อคำถามเพิ่มเติม จำนวน 20 ข้อ ให้เหมาะสมกับสภาพการทำงาน ของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล ได้ข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงาน จำนวน 39 ข้อ รายละเอียด ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 การปรับเปลี่ยนข้อคำถามจากแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ของ แก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม (2548)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน ของ แก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: แบบสำรวจพฤติกรรม ความปลอดภัยภายนอกในการทำงานของ ผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
1.	ท่านปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับ ความปลอดภัย	ท่านศึกษาและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด เมื่อท่านพบเห็นเพื่อนร่วมงานหรือผู้รับเหมา
2.	ฉันมักจะทำลาย ๆ เมื่อเห็นผู้รับเหมาทำงาน ผิดวิธีและอาจจะเกิดอุบัติเหตุได้	ทำพิเศษ ระเบียบ ข้อบังคับด้านความปลอดภัย ท่านจะแนะนำตักเตือนด้วยความสุภาพทันที เมื่อท่านอยู่ในบริเวณ โรงงาน ท่านสูบใส่
3.	ท่านสนใจอุปกรณ์ป้องกันอันตราย ในการทำงานทุกรุ่นที่ปฏิบัติงาน	อุปกรณ์ป้องกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล คือ หมวกนิรภัย รองเท้านิรภัย และแวนดานิรภัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของ แก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียน	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
4.	ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายเตือนหรือป้ายเตือนอย่างเคร่งครัด	ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมาย
5.	ท่านปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานถึงแม้จะทำให้งานเสร็จช้าลง	ด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ท่านปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่เสมอ เมื่อว่าจะทำให้งานมีความสูงยากขึ้นและเสร็จช้าลง
6.	ท่านจะไม่ทำงานที่ไม่ได้รับมอบหมายหรือไม่ใช่หน้าที่ของท่าน	ท่านทำงานตามความรับผิดชอบและงานที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น
7.	ท่านแต่งกายอย่างรักภูมิ เหมาะสมขณะทำงาน	ท่านใช้ที่อุดหูหรืออุปกรณ์ครอบหู เมื่อต้องทำงานในบริเวณที่มีเสียงดัง
8.	ท่านตรวจสอบความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์ ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ก่อนการใช้งาน	ท่านดูแลและตรวจสอบสภาพความพร้อมของเครื่องมือ อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลและเครื่องจักรต่าง ๆ ก่อนการใช้งาน
9.	ท่านเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมกับงาน	ท่านเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องจักร เช่น ประแจ รอก เครน เครื่องเชื่อม เป็นต้น ที่เหมาะสมกับลักษณะของการทำงานเท่านั้น
10.	เมื่อท่านใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ ในการทำงาน เสร็จ ท่านตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องมือทุกครั้ง	ท่านทำความสะอาด ตรวจสอบความเรียบร้อย และจดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องจักร หลังการใช้งาน
11.	ท่านจัดเก็บเครื่องมือ อุปกรณ์ที่มีคุณ มีอันตรายไว้ในที่เก็บที่ปลอดภัยเมื่อใช้งานเสร็จ	ท่านจัดเก็บ หรือกำจัดสารเคมีที่เหลือจากการใช้งานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น หน้ากาก ถุงมือ เป็นต้น อย่างเหมาะสม ตามข้อกำหนด
12.	ท่านจะไม่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ ที่ชำรุดถึงแม้จะเป็นก็ตาม	ท่านใช้เครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องจักรที่ผ่านการตรวจสอบว่ามีความปลอดภัยแล้ว เท่านั้น
13.	เมื่อท่านพบเห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ชำรุด ท่าจะรายงานผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบทันที	เมื่อท่านเห็นเครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องจักรชำรุดเสียหาย ท่านจะรายงานผู้ที่รับผิดชอบทันที

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดพฤติกรรมความปลดภัย	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: แบบสำรวจพฤติกรรมความปลดภัยภายนอกในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า
14.	เมื่อท่านต้องสัมผัสกับสารเคมี ท่านจะใช้ถุงมือและหน้ากากเพื่อความปลอดภัย	เมื่อท่านทำงานกับสารเคมี ท่านใช้หน้ากากกรองสารเคมีที่ตรงตามข้อกำหนดของสารเคมีชนิดนั้น
15.	ท่านไม่หยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในขณะปฏิบัติงาน	ขณะที่ปฏิบัติงานอยู่ท่านไม่เล่นหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงาน
16.	ท่านมักพักผ่อนให้เพียงพอเพื่อที่จะได้ไม่รู้สึกง่วงในเวลาปฏิบัติงาน	ท่านดูแลตัวเองให้มีความพร้อมในการทำงาน เช่น พักผ่อน ออกกำลังกาย เป็นต้น
17.	ในขณะทำงานท่านจะไม่คิดถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นกังวล เช่น ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น	ขณะปฏิบัติงานท่านมักจะคิดถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นกังวลอยู่ เช่น ปัญหาครอบครัว เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น
18.	เมื่อท่านรู้สึกว่าไม่สบาย ท่านจะหยุดทำงานถึงแม้งานยังไม่เสร็จ	เมื่อรู้สึกว่าร่างกายไม่พร้อมสำหรับการทำงาน ท่านจะหยุดพักทันที
19.	เมื่อท่านเกิดความเมื่อยล้า เมื่องมาจากการทำงาน ท่านจะหยุดพักสักครู่แล้วค่อยทำงานต่อ	ท่านทำงานติดต่อกันเกิน 8 ชั่วโมงโดยไม่มีช่วงเวลาพัก

ตารางที่ 2 ข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานที่สร้างขึ้นเพิ่มเติม

ข้อที่	แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
1.	ท่านสวมหน้ากากป้องกันฝุ่น เมื่อทำงานในบริเวณที่มีฝุ่นละออง
2.	ท่านศึกษาและตรวจสอบอันตรายของสารที่บรรจุอยู่ภายในอุปกรณ์ ก่อนทำการซ่อมบำรุง
3.	ท่านทำงานโดยมีระบบ拜师学艺จากอาจารย์ เพื่อรับความร้อนออกจากบริเวณที่ทำงานอย่างเพียงพอ
4.	เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ท่านติดตั้งระบบแสงสว่างเพิ่มเติมเมื่อพบว่าในบริเวณที่ท่านทำงานมีแสงสว่างไม่เพียงพอ
5.	ท่านสวมแวนเดนนิรภัย เพื่อป้องกันอันตรายจากเศษผงต่าง ๆ เมื่อยื่นเข้าไปในบริเวณโรงงาน
6.	ท่านขับรถภายในบริเวณ โรงงานด้วยความเร็วที่ไม่เกินที่บริษัทกำหนดไว้
7.	ท่านคาดเข็มขัดนิรภัยเพื่อป้องกันการตกจากที่สูง เมื่อต้องทำงานในที่สูงเกิน 2 เมตร
8.	เมื่อท่านต้องการขุดหลุมในพื้นที่โรงงาน ท่านขออนุญาตต่อผู้รับผิดชอบเพื่อให้ตรวจสอบระบบห้องสایไฟได้ดิน
9.	ก่อนทำงานท่านจะทำความสะอาดเข้าใจและปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานอย่างเคร่งครัด
10.	เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดจากประกายไฟ ท่านสูบน้ำหรือเฉพาะในบริเวณที่ถูกจัดไว้
11.	ท่านสวมถุงมือป้องกันกระแสไฟฟ้าขณะดำเนินการตัดระบบไฟฟ้าเพื่อการซ่อมบำรุง
12.	ท่านศึกษาและปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในเอกสารข้อมูลความปลอดภัยของสารเคมี
13.	ท่านสวมเสื้อชั้นนอก เมื่อท่านต้องทำงานใกล้แหล่งน้ำหรือบริเวณท่าเทียบเรือ
14.	ท่านตรวจสอบความตึงความต้านไฟฟ้าของระบบไฟฟ้า เพื่อตรวจสอบความปลอดภัยจากการกระแสไฟฟ้า
15.	ท่านวัดค่าความต้านไฟฟ้าของระบบไฟฟ้า เพื่อตรวจสอบความปลอดภัยจากการกระแสไฟฟ้า ก่อนทดสอบประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าออกจากกระบวนการนั้น
16.	ท่านเข้า-ออกบริเวณที่อันอากาศ หลังจากการตรวจสอบวัดปริมาณอากาศและได้รับอนุญาตจากผู้รับผิดชอบแล้ว
17.	ท่านประเมินความเสี่ยงจากการทำงานที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตนเองและเพื่อนร่วมงานก่อนเริ่มงาน
18.	ท่านตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของการตัดแบกระยะ (Isolation) ของเครื่องมือ อุปกรณ์และเครื่องจักรก่อนลงมือทำงาน
19.	ท่านตัดหรือเชื่อมโลหะเฉพาะในบริเวณที่ได้รับอนุญาต เพื่อบังกับการระเบิดหรือไฟไหม้จากสะเก็ดไฟ
20.	ท่านคุ้มครองคุ้มบำรุงกำลังประเทศไทยต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้สึกประปริญะขณะทำงาน

3.3 ศึกษาแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของ วีรศิ จิรไชยภัส (2541)

ซึ่งมีข้อคำถามครอบคลุมพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน เป็นแบบวัดที่ใช้วัดเจตคติ ของพนักงานการผลิตหรือพนักงานที่ทำงานทางด้านเทคนิคการผลิตปูนซีเมนต์ มีค่าอำนาจจำแนก (*t-test*) ระหว่าง 2.13 - 8.12 ทุกข้อมูลมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.930

3.4 ปรับเปลี่ยนข้อคำถามจากแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ วีรศิ จิรไชยภัส จำนวน 30 ข้อ และสร้างข้อคำถามเพิ่มเติม จำนวน 5 ข้อ ให้เหมาะสมกับ สภาพการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า ได้ข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายใน การทำงาน จำนวน 35 ข้อ รายละเอียด ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 การปรับเปลี่ยนข้อคำถามจากแบบวัดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของ วีรศิ จิรไชยภัส (2541)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดเจตคติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของ วีรศิ จิรไชยภัส	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: พฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้า
1.	ฉันเชื่อว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเพียงความโชคดีหรือเคราะห์กรรมของแต่ละบุคคล	การเกิดอุบัติเหตุในแต่ละครั้งท่านเชื่อว่าเป็นเพียงความโชคดีหรือเคราะห์กรรมของแต่ละบุคคล
2.	การสอนส่วนและการวิเคราะห์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการทำงานเป็นการกันหากล้ากระทำการ	ท่านเชื่อว่าการสอนส่วนและการวิเคราะห์อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการทำงานเป็นการหาสาเหตุกระทำการ
3.	การเข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัย จะช่วยฉันในการป้องกันการบาดเจ็บและเงินป่วยจากการทำงานได้	ท่านมั่นใจว่าการอบรมเรื่องความปลอดภัยช่วยให้ท่านปลอดภัยจากการทำงาน
4.	ความปลอดภัยในการทำงานเป็นความรับผิดชอบของฉันและเพื่อนร่วมงานทุกคนทุกระดับ	ท่านคิดว่าความปลอดภัยในการทำงานเป็นความรับผิดชอบของท่านและเพื่อนร่วมงานทุกคน
5.	ฉันเชื่อว่าอุบัติเหตุสามารถป้องกันได้ถ้าพนักงานทุกคนร่วมมือกัน	ท่านเชื่อว่าอุบัติเหตุสามารถป้องกันได้ถ้าทุกคนร่วมมือกัน
6.	เพราะฉันเป็นพนักงานที่มีประสบการณ์มาก จึงไม่จำเป็นต้องเข้ารับการอบรมในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานอีก	ท่านคิดว่าประสบการณ์ในการทำงานที่มีมากของท่านทำให้ท่านปลอดภัยในการทำงาน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดเจตคติต้านความปลดปล่อยในการทำงาน ของ วีรศิ จิรไชยาสาร	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: พฤติกรรมความปลดปล่อยภายในในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
7.	ผู้เห็นด้วยกับบริษัทที่นำกิจกรรมความปลดปล่อยมาใช้ในการทำงาน	ผ่านเห็นด้วยกับบริษัทที่นำกิจกรรมความปลดปล่อยต่างๆ มาใช้ในการทำงาน
8.	การปรับแต่งเครื่องจักรขณะเดินเครื่อง จะทำให้ผู้ทำงานได้รู้ดีขึ้น	ผ่านเชื่อว่าการปรับแต่งเครื่องจักรขณะเดินเครื่องทำให้ผู้ทำงานได้รู้ดีขึ้น
9.	บริษัทต้องสูญเสียอย่างมาก หากเกิดอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานขึ้น	ผ่านคิดว่าการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้งสร้างความสูญเสียให้กับตัวผ่านและครอบครัวเป็นอย่างมาก
10.	ผู้เชื่อว่ากฎระเบียบรื่องความปลดปล่อยเป็นการจับผิดพนักงาน	ผ่านคิดว่ากฎระเบียบรื่องความปลดปล่อยเป็นการจับผิดพนักงาน
11.	บริษัทลงทุนด้านความปลดปล่อยในการทำงาน คือบริษัทที่เห็นคุณค่าของทรัพยากรมนุษย์	ผ่านเชื่อว่าบริษัทที่ลงทุนด้านความปลดปล่อยในการทำงาน คือบริษัทที่เห็นคุณค่าของตัวผ่าน
12.	ผู้จะรู้สึกชื่นชมที่เพื่อร่วมงานผู้ทำงานลดขั้นตอนได้สำเร็จ	ผ่านเชื่อว่าผู้ทำงานที่ทำงานลดขั้นตอน สำเร็จอย่างรวดเร็ว
13.	ความเครียดอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานได้	ผ่านเชื่อว่าความเครียดอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุหรือโรคจากการทำงานได้
14.	ถึงแม้ว่าความปลดปล่อยเป็นเรื่องสำคัญ แต่ผู้คิดว่าการผลิตจะต้องมาก่อนเสมอ	ผ่านเห็นว่าผลผลิตหรือกำไรสำคัญมากกว่าความปลดปล่อย
15.	ผู้รู้สึกภูมิใจที่โรงงานผู้มีการรณรงค์เรื่องความปลดปล่อยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง	ผ่านภูมิใจที่บริษัทของผ่านมีการรณรงค์เรื่องความปลดปล่อยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง
16.	ครอบครัวผู้คนเสียใจ ถ้าผู้ประสบอุบัติเหตุหรือป่วยด้วยโรคจากการทำงาน	ผ่านคิดว่าครอบครัวท่านต้องเสียใจ เมื่อท่านได้รับอุบัติเหตุหรือป่วยด้วยโรคจากการทำงาน
17.	ผู้ภูมิใจที่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเลย	ผ่านโกรังใจที่ต้นเองมีความปลดปล่อยจากการทำงาน
18.	ผู้พอใจที่โรงงานของตน สร้างเสริมให้มีความปลดปล่อยในการทำงาน	ผ่านพอใจที่บริษัทของผ่าน ให้ความสำคัญกับเรื่องความปลดปล่อยในการทำงาน
19.	ผู้จะรู้สึกอึดอัดที่ต้องปฏิบัติตามกฎความปลดปล่อย	ผ่านอึดอัดที่ต้องปฏิบัติตามกฎความปลดปล่อยในการทำงาน

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	แบบวัดเดิม: แบบวัดเขตติด้านความปลอดภัยในการทำงาน ของ วีรศิริ ไชยภัส	แบบวัดที่ปรับเปลี่ยน: พฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลท่านให้ความร่วมมือในการทำงานส่งเสริมความปลอดภัยของบริษัทอย่างเต็มที่
20.	ผู้ไม่อยากมีส่วนร่วมในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน	ผู้รู้สึกไม่ดีเมื่อเพื่อนร่วมงานของผู้ได้รับอุบัติเหตุระหว่างการทำงาน
21.	ผู้ที่นิ่งเฉยเมื่อร่วมงานของผู้ได้รับอุบัติเหตุระหว่างการทำงาน	ผู้รู้สึกเสียใจเมื่อเพื่อนร่วมงานของผู้ได้รับอุบัติเหตุระหว่างการทำงาน
22.	ผู้เห็นว่าควรปลูกฝังให้พนักงานทุกคนทำงานโดยตระหนักถึงความปลอดภัยเสมอ	ผู้คิดว่าการปลูกฝังเรื่องความตระหนักในความปลอดภัยเป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างจริงจัง
23.	ผู้พอใจที่หัวหน้าสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน	ผู้คิดว่าหัวหน้าที่ตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
24.	ผู้ไม่มีหน้าที่ที่จะต้องดูแลเรื่องความปลอดภัย	ผู้เชื่อว่า การแก้ปัญหาระบบอุบัติเหตุ จะต้องแก้ไขทันทีจังเป็นอันดับแรก
25.	หากพบว่าวิธีการทำงานนั้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น จันจะแจ้งหัวหน้างานเพื่อพิจารณาทบทวนวิธีการใหม่	ผู้เชื่อว่า หัวหน้าที่ตระหนักถึงเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานทันที
26.	การวิเคราะห์และสอบถามสวนอุบัติเหตุ จะช่วยให้ผู้สามารถวางแผนป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้	ผู้คิดว่าวิเคราะห์และสอบถามสวนอุบัติเหตุ นั้นช่วยให้ผู้ที่ต้องทำงานนั้นสามารถลดอุบัติเหตุได้
27.	ผู้ไม่ชอบโรงงานที่มีพนักงานได้รับอุบัติเหตุเป็นประจำ	ผู้ที่ต้องทำงานในโรงงานที่มีพนักงานได้รับอุบัติเหตุ
28.	ถ้าผู้ได้รับอุบัติเหตุขึ้น จะทำให้หัวหน้าและเพื่อนร่วมงานพยายามลำบากไปด้วย	ผู้คิดว่าการได้รับอุบัติเหตุของท่าน จะทำให้หัวหน้าและเพื่อนร่วมงานเดือดร้อนไปด้วย
29.	หากพบสภาพที่อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ผู้จะรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเพื่อหาแนวทางแก้ไขท่อไป	ผู้คิดว่าหัวหน้างานของท่านจะรับฟังวิธีการในการป้องกันอุบัติเหตุที่ท่านนำเสนอ
30.	เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน ผู้มักหยอกล้อกับเพื่อนร่วมงานในเวลาทำงานเสมอ	ผู้เชื่อว่าการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานขณะทำงาน จะช่วยผ่อนคลายความเครียดแล้วส่งผลให้อุบัติเหตุลดลงได้

ตารางที่ 4 ข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานที่สร้างขึ้นเพิ่มเติม

ข้อที่	พฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล
1.	ท่านคิดว่าความปลอดภัยในการทำงานเป็นเรื่องส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม
2.	ท่านเชื่อว่าท่านสามารถหยุดการทำงานโดยไม่ต้องสอบถามหัวหน้างานก่อน เมื่อท่านพบว่าท่านอาจจะได้รับอันตรายจากการที่ทำอยู่
3.	ท่านคิดว่าการรักษาความเรียบร้อยและความสะอาดบริเวณที่ทำงานสามารถลดอุบัติเหตุในการทำงานได้
4.	ท่านเชื่อว่าการปฏิเสธการทำงานในที่มีอันตรายโดยไม่ใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยที่เหมาะสมนั้นเป็นสิ่งที่ท่านควรกระทำ
5.	ท่านคิดว่าการใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยทำให้ท่านทำงานได้ไม่สะดวกและทำให้งานเสร็จช้า

4. นำแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานโรงพยาบาลที่ประกอบด้วยข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน จำนวน 39 ข้อ และด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน จำนวน 35 ข้อ รวม 74 ข้อ 1 ฉบับ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา คือ

- 4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์
- 4.2 ดร.วรกร ทรัพย์วิริยะปกรณ์
- 4.3 ดร.สมพงษ์ ปันทุన

4.4 นำผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน

มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง .33 - 1.00 กัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไป มาปรับปรุงแก้ไขและตัดทิ้งตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ เหลือข้อคำถามด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน จำนวน 25 ข้อ และด้านพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน จำนวน 25 ข้อ รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โครงสร้างแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

พฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงาน

- การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ (จำนวน 10 ข้อ)	ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 1, 3, 10, 15, 17, 18, 21	ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 4, 16, 20
- การใช้เครื่องมืออุปกรณ์ เพื่อความปลอดภัย (จำนวน 10 ข้อ)	ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 6, 8, 12, 22	ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อ 5, 7, 9, 11, 13, 23
- ความพร้อมทางด้านร่างกายและ จิตใจ (จำนวน 5 ข้อ)	ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 14	ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 2, 19, 24, 25
พฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงาน		
- ความคิด (จำนวน 14 ข้อ)	ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 28, 29, 34, 36, 39, 45, 48	ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ คือ ข้อ 26, 31, 32, 33, 35, 37, 49
- อารมณ์ความรู้สึก (จำนวน 11 ข้อ)	ข้อคำถามเชิงบวก จำนวน 10 ข้อ คือ ข้อ 27, 30, 38, 40, 41, 43, 44, 46, 47, 50	ข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 42

5. จัดทำแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล

ฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล มีลักษณะ
แบบสอบถามเป็นชนิดเดินความลงในช่องว่างให้ครบถ้วน และชนิดเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในโรงพยาบาล จำนวน 25 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยภายในในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในโรงพยาบาล จำนวน 25 ข้อ

6. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสำรวจพฤติกรรมในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในโรงพยาบาล ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ดังนี้

ส่วนที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยภายนอกในการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน
ในโรงพยาบาล จำนวน 25 ข้อ

ผู้ตอบแบบสำรวจเลือกตอบจากความถึงของการปฏิบัติของตนตามมาตราส่วนประเมินค่า
(Rating Scale) ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกรึ้ง ปฏิบัติบ่อยครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง และ

ไม่เคยปฏิบัติเลย ตามลำดับ จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยกำหนดหลักเกณฑ์ การให้คะแนนของแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก (Positive Item Statement) จำนวน 12 ข้อ คือ ข้อ 1, 3, 6, 8, 10, 12, 14, 15, 17, 18, 21 และ 22 จะได้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง = 4 คะแนน หากถึง มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้ง (ร้อยละ 100)

ปฏิบัติบ่อยครั้ง = 3 คะแนน หากถึง มีจำนวนครั้งของการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ มากกว่าร้อยละ 50 แต่ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้งของการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 50 - 99)

ปฏิบัติบางครั้ง = 2 คะแนน หากถึง มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ แต่จำนวนครั้งของการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ น้อยกว่าร้อยละ 50 ของการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 1 - 49)

ไม่เคยปฏิบัติเลย = 1 คะแนน หากถึง ไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย (ร้อยละศูนย์)

ข้อคำถามเชิงลบ (Negative Item Statement) จำนวน 13 ข้อ 2, 4, 5, 7, 9, 11, 13, 16, 19, 20, 23, 24 และ 25 จะได้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง = 1 คะแนน หากถึง มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้ง (ร้อยละ 100)

ปฏิบัติบ่อยครั้ง = 2 คะแนน หากถึง มีจำนวนครั้งของการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ มากกว่าร้อยละ 50 แต่ไม่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ทุกครั้งของการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 50 - 99)

ปฏิบัติบางครั้ง = 3 คะแนน หากถึง มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ แต่จำนวนครั้งของการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ น้อยกว่าร้อยละ 50 ของการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 1 - 49)

ไม่เคยปฏิบัติเลย = 4 คะแนน หากถึง ไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ เลย (ร้อยละศูนย์)

ส่วนที่ 3 แบบสำรวจพฤติกรรมความปลดปล่อยภายในในการทำงาน จำนวน 25 ข้อ ผู้ตอบเดือกดูตามความรู้สึกและความรู้สึกของตนที่มีต่อข้อคำถามในแบบสอบถาม แต่ละข้อตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ตามลำดับ จำนวนทั้งหมด 25 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนของแต่ละข้อคำถาม ดังนี้

ข้อคำถามเชิงบวก (Positive Item Statement) จำนวน 17 ข้อ คือ ข้อ 27, 28, 29, 30, 34, 36, 38, 39, 40, 41, 43, 44, 45, 46, 47, 48 และ 50 จะได้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 4 คะแนน หากถึง มีความคิดและความรู้สึกเห็นด้วยกันเนื้อหาของข้อคำถามอย่างยิ่ง

เห็นด้วย = 3 คะแนน หากถึง มีความคิดและความรู้สึกเห็นด้วยกันเนื้อหาของข้อคำถาม

ไม่เห็นด้วย = 2 คะแนน หากถึง มีความคิดและความรู้สึกไม่เห็นด้วยกันเนื้อหาของข้อคำถาม

ข้อคำถาม

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน หมายถึง มีความคิดและความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถามอย่างยิ่ง

ข้อคำถามเชิงลบ (Negative Item Statement) จำนวน 8 ข้อ 26, 31, 32, 33, 35, 37, 42 และ 49 จะได้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 คะแนน หมายถึง มีความคิดและความรู้สึกเห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถามอย่างยิ่ง

เห็นด้วย = 2 คะแนน หมายถึง มีความคิดและความรู้สึกเห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถาม

ไม่เห็นด้วย = 3 คะแนน หมายถึง มีความคิดและความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถาม

ข้อคำถาม

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 4 คะแนน หมายถึง มีความคิดและความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถามอย่างยิ่ง

7. นำแบบสำรวจพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลไปใช้วัดพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดินเครื่อง และผู้ปฏิบัติงานฝ่ายบำรุงรักษาโรงพยาบาลเมืองชีพ จังหวัดระยอง จำนวน 217 คน

8. นำคะแนนที่ได้จากผู้ตอบแบบสำรวจจำนวนทั้งหมดมาหาคุณภาพโดยการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Item Total Correlation) และวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ์โครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับ SPSS for Windows พบว่า มีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .256 – .862 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .977

โปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพุทธิกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์

ผู้จัดดำเนินการสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพุทธิกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพุทธิกรรมนิยมเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพุทธิกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์เพื่อพัฒนาพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

2. สร้างโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพุทธิกรรมนิยมตามทฤษฎีตามทฤษฎี การเรียนรู้ของสกินเนอร์ สำหรับพัฒนาพุทธิกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล จำนวน 10 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ

ครั้งที่ 1-2 ปฐมนิเทศและสร้างสัมพันธภาพ

ครั้งที่ 3 เตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาพฤติกรรมในการทำงาน

ครั้งที่ 4 ค้นหาตัวเสริมแรงภายใน

ครั้งที่ 5 วิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน

ครั้งที่ 6-9 พัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ครั้งที่ 10 ปัจฉินิเทศ

การให้การปรึกษารายบุคคลแต่ละครั้งมีส่วนประกอบและรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 วัตถุประสงค์ เป็นการแสดงเป้าหมายของการให้การปรึกษาเพื่อผู้ให้การปรึกษา ดำเนินการร่วมกับผู้รับการปรึกษาให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีรายละเอียดแตกต่างกัน ในแต่ละครั้งของการให้การปรึกษา ดังนี้

ครั้งที่ 1-2 เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีเกิดขึ้นระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษา และผู้รับการปรึกษาเกิดความตระหนักถึงผลกระทบของอุบัติเหตุและเห็นความสำคัญของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ครั้งที่ 3 เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาพฤติกรรมในการทำงานมีการประเมินระดับความต้องการการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับการปรึกษา และบันทึกไว้เป็นข้อมูลก่อนการให้การปรึกษา

ครั้งที่ 4 เพื่อทำสัญญาเงื่อนไขการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ระหว่างผู้รับการปรึกษากับผู้ให้การปรึกษาที่แสดงความมุ่งมั่นในการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับการปรึกษา

ครั้งที่ 5 เพื่อเก็บรวบรวมสิ่งร้ายและผลกระทบที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของผู้รับการปรึกษา และให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความตระหนักรถริมแรงของผลกระทบที่ได้รับจากพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานของตน

ครั้งที่ 6-9 เพื่อติดตามประสิทธิภาพและความก้าวหน้าของการพัฒนาพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับการปรึกษา ให้ผู้รับการปรึกษารีียนรู้วิธีการจัดการกับ การเสริมแรงจากผลกระทบของพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ได้อย่างเหมาะสม และนำไปปฏิบัติในสภาพการทำงานจริง

ครั้งที่ 10 เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาพัฒนาไปใน การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของตนอย่างต่อเนื่อง

2.2 วิธีดำเนินการ เป็นแสดงขั้นตอน วิธีการ การใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้ให้การปรึกษา นำมาใช้ในการให้การปรึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในแต่ละครั้ง เช่น ใช้เรื่องเล่าสถานการณ์สมมติ และวิธีทักษ์มานะประกอบการให้การปรึกษาเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานตาม

หลักการการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองพฤติกรรม การใช้ตารางสัมภาษณ์เพื่อกระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักถึงผลผลกระทบเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอน (อุบัติเหตุ) การทำสัญญาเงื่อนไขเพื่อให้ผู้รับการปรึกษามีพัลส์ใจและความมุ่งมั่นในการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของตน การร่วมกันประเมินพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานและสร้างกราฟแสดงความก้าวหน้าของการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน การฝึกฝนทักษะวิธีการจัดการกับพฤติกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนและนำไปปฏิบัติจริงในสภาพการทำงาน ใช้วิดิทัศน์ตัวแบบและการพูดคุยกับตัวเอง กระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาเกิดพัลส์ใจในการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของตนเองอย่างต่อเนื่อง และตระหนักถึงประโยชน์ของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเป็นต้น

2.3 ทักษะและเทคนิค เป็นการแสดงถึงทักษะการการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมและเทคนิคของทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่นำมาใช้ในการให้การปรึกษา คือ

2.3.1 ทักษะการให้การปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่ ทักษะการฟัง การตั้งคำถาม การสะท้อน การทำให้กระจ่าง การตีความ การให้กำลังใจ และการสรุปประเด็น เป็นต้น

2.3.2 เทคนิคการจัดการเงื่อนไขผลกระทบ (Contingency Management) และการควบคุมตนเอง (Self Control) ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ได้แก่ การวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองพฤติกรรม (ABC Model) วิธีการชี้แนะ (Prompting) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Information Feedback) การเสริมแรงด้วยตัวเสริมแรงทางสังคม (Social Reinforcers) การควบคุมสิ่งเร้า (Stimulus Control) การเตือนตัวเอง (Self-Monitoring) และการเสริมแรงตนเองและการลงโทษตนเอง (Self-Reinforcement and Self-Punishment)

2.4 การประเมินผล เป็นการตรวจสอบผลสำเร็จและข้อปรับปรุงของการให้การปรึกษา แต่ละครั้ง เพื่อนำผลการประเมินที่ได้ไปปรับปรุงการให้การปรึกษาในครั้งต่อ ๆ ไป ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น วิธีการประเมินผลการให้การปรึกษา ได้แก่ สังเกตความสนใจ ความกระตือรือร้น ความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของผู้รับการปรึกษา และการบันทึกผลการรับการปรึกษาของผู้รับการปรึกษา

3. นำโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่าน คือ ดร.วรากร ทรัพย์วิรัชปกรณ์ และ ดร.ครรชิต แสนอุบล เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมและชัดเจนของภาษาที่ใช้

4. นำโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิมาทดลองใช้กับผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาล นีแอลซีพี และนำเสนอข้อควรปรับปรุงที่พนักงานทุกคนสามารถนำไปปรับปรุงต่ออาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

5. นำโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ฉบับที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปใช้ในกระบวนการให้การปรึกษารายบุคคลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ขั้นการเตรียมการ

นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยที่ออกโดยคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้บริหาร โรงพยาบาลบึงไฟฟ้าบีแอดเช็พ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัย

2. ขั้นดำเนินการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ คือ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยขอให้ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายเดินเครื่องและฝ่ายบำรุงรักษาของโรงพยาบาลบึงไฟฟ้าบีแอดเช็พ จำนวน 280 คน ทำแบบสำรวจพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลบึงไฟฟ้า

2.1.2 นำผลของแบบสำรวจพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลบึงไฟฟ้าของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลบึงไฟฟ้าบีแอดเช็พแต่ละคน ที่ได้รับกลับมาตรวจสอบตามเกณฑ์ของแบบสำรวจ

2.1.3 จำแนกผู้ปฏิบัติงานที่มีค่าคะแนนพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานที่วัดโดยแบบสำรวจพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลบึงไฟฟ้า ต่ำกว่า 151.26

2.1.4 สัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงานที่มีค่าคะแนนพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานต่ำกว่า 151.26 ที่ได้จากข้อ 2.1.3 จำนวน 41 คน เพื่อสอบถามความสมัครใจและความพร้อมที่จะเข้าร่วมการทดลอง

2.1.5 นำผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลบึงไฟฟ้าบีแอดเช็พที่มีคะแนนพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานต่ำกว่า 151.26 คะแนน และมีความสมัครใจและความพร้อมที่จะเข้าร่วมการทดลองที่ได้จากข้อ 2.1.4 จำนวน 36 คน มาสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายครั้งที่ 1 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 32 คน

2.1.6 นำกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากข้อ 2.1.5 จำนวน 32 คน มาสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายครั้งที่ 2 เพื่อแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม จำนวน 16 คนที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคล

แบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ และกลุ่มความคุณ 1 กลุ่ม จำนวน 16 คน ที่ปฏิบัติงานตามปกติ

2.1.7 บันทึกค่าคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มทดลอง และกลุ่มความคุณ (Pre-Test)

2.2 ระยะทดลอง

กลุ่มทดลองจะได้รับโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คณละ 10 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน ตั้งแต่วันอังคาร พุธ พฤหัสบดี และศุกร์ โดยการให้การปรึกษารายบุคคล วันละ 4 คน เวลา 10.30-11.20 น. 13.30-14.20 น. 15.00-15.50 น. และ 16.00-17.50 น. และถ้าวันใดตรงกับวันหยุดผู้วิจัยจะทำการนัดให้การปรึกษาด้วย ส่วนกลุ่มความคุณผู้วิจัยไม่ได้ดำเนินการใด ๆ

การให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ จะใช้ทักษะการให้การปรึกษานี้เป็นต้นต่าง ๆ ได้แก่ การฟัง การตั้งคำถาม การเขียน การทวนซ้ำ การสะท้อน การทำให้กระจ่าง การตีความ การให้ข้อมูล การพูดแบบเพชญหน้า การให้กำลังใจ การให้ข้อเสนอแนะ การสรุปประเด็น เป็นต้น และใช้เทคนิคการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ เช่น การวิเคราะห์พฤติกรรมด้วยแบบจำลองพฤติกรรม (Behavioral Model หรือ ABC Model) การจัดการเงื่อนไขผลกระทบ (Contingency Management) การควบคุมตนเอง (Self Control) เป็นต้น โดยมีกระบวนการให้การปรึกษา ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเริ่มต้นให้คำปรึกษา ประกอบด้วยการให้การปรึกษารึ่งที่ 1 และ 2 เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้ให้การปรึกษากับผู้รับการปรึกษาที่ทำให้ผู้รับการปรึกษารู้สึกอบอุ่น ไว้วางใจ และเป็นกันเองกับผู้ให้การปรึกษาจนเกิดการเปิดเผยตนของและพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานไปสู่พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการให้การปรึกษา เพื่อวางแผนและดำเนินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานให้เปลี่ยนแปลงไปเป็นพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้วยการใช้ทักษะการให้การปรึกษานี้เป็นต้นต่าง ๆ และเทคนิคแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ตามลำดับขั้นตอนการให้การปรึกษา ดังต่อไปนี้

- การให้การปรึกษารึ่งที่ 3 เป็นการตรวจสอบระดับความต้องการการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้ผู้ให้การปรึกษามีข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์ในการให้การปรึกษาอย่างเหมาะสมสมสำหรับผู้รับการปรึกษาแต่ละคน

- การให้การปรึกษารังที่ 4 ใช้เทคนิคแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การจัดการเรื่องไขผลกรรม ทำให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความผูกพันกับความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้เกิดขึ้นตามสัญญาอย่างต่อเนื่อง

- การให้การปรึกษารังที่ 5 ใช้เทคนิคแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองของพฤติกรรม และการใช้ทักษะการให้การปรึกษารายบุคคลเบื้องต้น ทำให้ผู้รับการปรึกษาได้เรียนรู้อิทธิพลของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้น ที่แน่นอนและตระหนักถึงการคำงอญ่าของพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานที่เกิดจาก การเตรียมงานของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอน

- การให้การปรึกษารังที่ 6 - 9 ใช้เทคนิคของการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ คือ การจัดการเรื่องไขผลกรรม การควบคุมตนเอง และการใช้วัดทัศน์สถานการณ์สมมติประกอบการวิเคราะห์พฤติกรรมตามแบบจำลองของพฤติกรรม ทำให้ผู้รับการปรึกษาสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างของผลกรรมเชิงลบระยะยาวที่ไม่แน่นอนกับผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่ได้รับจากการมีพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงาน เรียนรู้และฝึกฝนทักษะวิธีการจัดการกับอิทธิพลของผลกรรมเชิงบวกระยะสั้นที่แน่นอนที่เป็นสิ่งเร้าซึ่งส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานจากสถานการณ์ต่าง ๆ ภายใต้สภาพแวดล้อมของการให้การปรึกษา และผู้รับการปรึกษานำวิธีการจัดการกับอิทธิพลของสิ่งเร้าที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนดังกล่าวไปปฏิบัติในสภาพการทำงานจริง

ข้อที่ 3 ขั้นยุติการให้การปรึกษา เป็นการให้การปรึกษารังที่ 10 เพื่อทำให้ผู้รับการปรึกษาตระหนักรถึงความสำคัญของการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง

2.3 ระยะหลังการทดลอง

2.3.1 เมื่อสิ้นสุดโปรแกรมการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ผู้วิจัยทำการวัดคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน (Post-Test) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าบันเดียกันกับที่ใช้วัดในระยะก่อนการทดลอง

2.3.2 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) หัวหน้างานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าบันเดียกที่ได้รับการให้การปรึกษารายบุคคลแบบพฤติกรรมนิยมตามทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ ซึ่งมีคะแนนพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่วัดด้วยแบบสำรวจพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงไฟฟ้าระยะหลังการทดลอง สูงสุดอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 2 คน และต่ำสุดอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 2 คน รวม 4 คน

2.4 ระยะติดตามผล

ในระยะเวลาที่ห่างจากกระบวนการทดลอง 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการวัดคะแนนพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงาน (Follow-up Test) ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบสำรวจพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเดียวกันกับที่ใช้วัดในระยะก่อนการทดลองและระยะทดลอง

3. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อแปรผลข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (One-way ANOVA, Repeated-Measures Analysis of Variance: One between-Subject Variable and One within-Subjects Variable) (Howell, 2007, p. 449) และเมื่อพบร่วมแตกต่างทำ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวเมนคูเลส์ (Newman-Kuels Method)